

Trzy głowy smoka

Autor: Bogumił Zając

Pewien smok, zupełnie zdrowy,
miał nie jedną, a trzy głowy.
Co trzy głowy, to nie jedna,
jednak czasem to tragedia.

Prawa głowa coś by zjadła,
lewa krzyczy: – Dość już sadła!
Gdy chce drzemkę uciąć lewa,
prawa wtedy głośno śpiewa.

A środkowa? Ze spokojem
po cichutku robi swoje.

Gdy gad zbiera się do drogi,
głowy tak kierują nogi:
lewa w prawo, prawa w lewo,
i w efekcie smok wlaź w drzewo.

A środkowa? Jak nie wrzaśnie:
– Po co kłótnie, po co waśnie?!
Powiem, w czym tkwi rzeczy sedno –
głowy trzy, lecz ciało jedno.

Jeden smok, trzy różne zdania?
Dość tych sprzeczek, dość dąsania.
Czy tak trudno się dogadać?
Ofuknęła głowy gada –
tak lewicę, jak prawicę.
– Weto takiej polityce!

Co trzy głowy, to nie jedna,
tylko zgoda jest potrzebna.
